

Любов і зрада

Ганна Черінь

Любов твоя до мене виросла із зради
Стрункій чорнявій дівчині, з очима, як дві ночі
І через те кохання я не рада,
І через те тебе покинуть хочу.

Бо кожного разу, як ти мене пригорнеш,
Цілунок твій мені важкий, як камінь.
Так само ти дививсь в ті очі чорні,
І може і слова казав ті самі.

Від тебе я ховать не буду правди —
Ніколи в інших щастя я не краду.
Бо те, що народилося із зради,
З часом, напевно, перейде у зраду.